

[Morten Lange.]

kunne blive tale om, var særdeles ringe. Nu har man imidlertid fået overtalt den højtærede finansminister til at give en fortolkning af paragraffen, således at jeg nu er nysgerrig efter at se, om overhovedet noget bliver levnet, for nu skal der altså ske undtagelser for sådanne landbrugsejendomme med hensyn til ejere, der har mere end 50 pct. af deres indtægter fra vedkommende ejendom. Nu bliver det spændende at høre, om den fortolkning, vi fik fra anden side, skulle være holdbar, for i så fald ville de fleste af de nye købere, hvis de ikke lige netop har være landmænd hele tiden, meget nemt kunne manøvrere sig ind under undtagelsesbestemmelsen.

Det forekommer mig, at der her er store og nye muligheder; jeg har forstået det således, at f. eks. et selskab, der overtager en sådan landejendom, meget nemt må kunne bringes ind herunder, og de har mig bekendt ikke indtægter fra andet — hvis det er et selskab, der er stiftet lige netop med det formål at overtage ejendommen og ikke gøre så meget ud af landbruget. Jeg synes, vi her virkelig har fået en omgælsesparagraf, så der næsten ingenting bliver tilbage af meningen med ordningen. Det havde været bedre, hvis den højtærede finansminister ikke havde prøvet at gå på jagt med så løst krudt, som det efterhånden viser sig at være. Jeg synes, det havde været meget rigtigere, hvis man havde set i øjnene, at landbrugsejendomme, som betales med mere end 75 pct. over vurderingssummen, givetvis ikke bliver købt med egentlig landbrugsdrift for øje. Det er højst usandsynligt, at noget sådant kan ske rentabelt, og det kan vi lige så godt tage til efterretning. De folk, der køber en ejendom for at drive landbrug, må have en passende basis af økonomisk art, for at de kan klare den spøg i et par år for derefter at regne med at få et helt andet provenu ud af det.

Jeg er meget ked af, at paragraffen er blevet svækket, for det havde der aldeles ikke været nogen grund til, og det vil naturligvis betyde, at udbuddet til kommunerne og andre renfærdige købere kommer langsommere frem, og det var formodentlig ikke meningen, tværtimod, men det må vi nu se i øjnene.

Endelig må jeg sige, at der skal dog være

glæder tilbage her i livet. I spørgsmålet om skovbrugene har vi været udsat for et forsøg på at få samtlige skove ind under denne skattelettelsesregel. Vi havde i udvalget forskellige oplysninger til rådighed, som vi fik forelagt fra skovbrugets side, og det fremgik, så vidt jeg kunne forstå, af disse oplysninger med temmelig stor tydelighed, at her forelå ikke nogen særlig trang. Skovbruget har i længere tid åbenbart klaret sig forholdsvis godt, og hele argumentationen for, at man skulle behandle folk ens, betød, at når visse skove var blevet behandlet som landbrug, så måtte andre skove behandles ligesådan. Jeg kan da godt lide, at man ikke gør forskel, og det er en ganske simpel foranstaltning, så man skal bare sørge for, at de skovbrug, der i øjeblikket behandles som landbrug, i fremtiden behandles som skovbrug! Det ville være rimeligt efter de foreliggende oplysninger, at vi gør os den ulejlighed at tage en lille runde i udvalget til i denne sag inden tredje behandling. Jeg tror ikke, jeg nogen sinde har set et så dårligt dokumenteret krav om, at andre skulle have del i en lettelse, som det, der er fremsat fra skovbrugets side.

Det forekommer mig, at skovbruget i stigende grad har herlighedsværdi, således at folk med passende kapital erhverver en skov og prøver på at drive den rationelt med samtidig vægt på herlighederne; jeg er derfor i tvivl om, hvorvidt vi fremtidig kan lægge vægt på skovenes forrentningsprocent, fordi de indeholder andre værdier for ejerne end lige netop forrentningen. Men som det ligger i øjeblikket, giver altså forrentningen ingen grund til, at vi skulle strække os videre end allerede gjort.

Som jeg sagde ved første behandling, mener vi, at denne støtte til landbruget for det første principielt er lagt an på en skidt måde og for det andet for øjeblikket formodentlig ikke engang er retfærdiggjort af de nuværende indtægtsforhold. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale at stemme imod de pågældende love, og motiveringen herfor får vi selvfølgelig lejlighed til at komme tilbage til, når vi får en mere generel diskussion om de faste jordskatter.

Bækgaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Mose Hansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit